

೫೫ ಶಿ. ಶಿವರಾಮಯ್ಯ

ಶಿ. ಮಲ್ಲಮ್ಮನವರು ಶಿವರಾಮಯ್ಯನವರ
ಕವಿತೆಯು

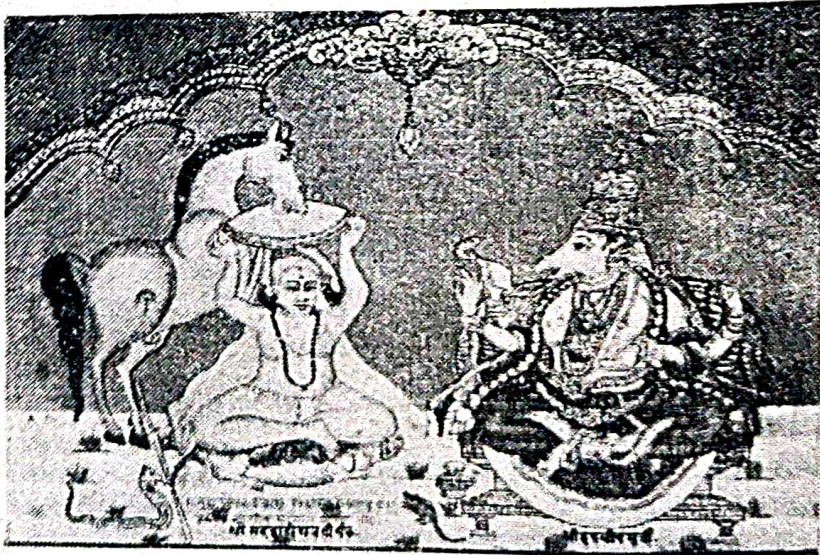
ಶಿ. ಮಲ್ಲಮ್ಮನವರು ಕವಿತೆಯು

ಯಶಸ್ವಿ ಮಂದನವು

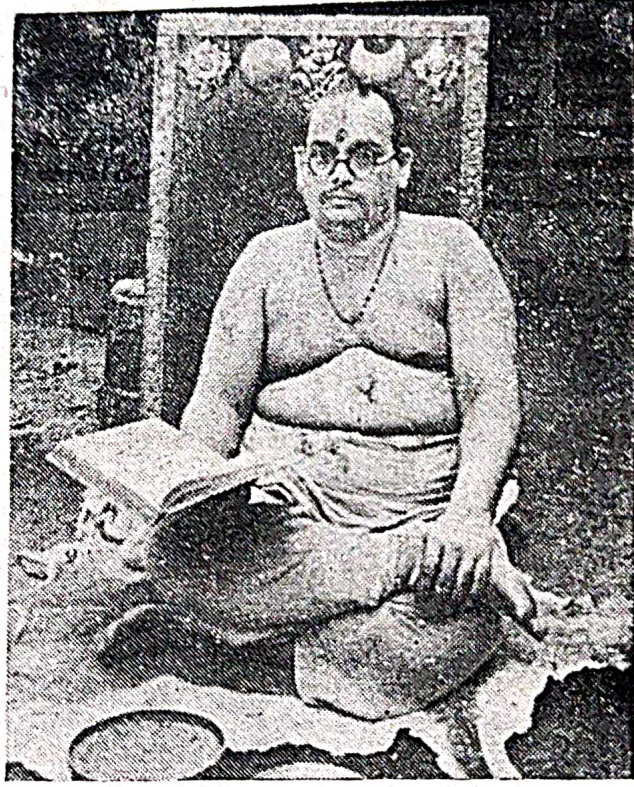

ಕುಂಡಲಮಂಡಿತಗಂಡಂ ಕಂಬುಗ್ರೀವಂ ಮನೋರಮೋರಸ್ಕಂ ।
ದಂಡಂ ದಾಮ ಚ ದಧತಂ ಪಾಂಡವಸಖಮುಚ್ಯಮರ್ಚಯಾಮಿ ಕದಾ ॥

ಕಾಮಧೇನುರ್ಯಥಾ ಪೂರ್ವಂ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಫಲಪ್ರದಾ ।
ತಥಾ ಕಲಾ ವಾದಿರಾಜಶ್ರೀಪಾದೋಽಭೀಷ್ಟದಸ್ಸ ತಾಮ್ ॥

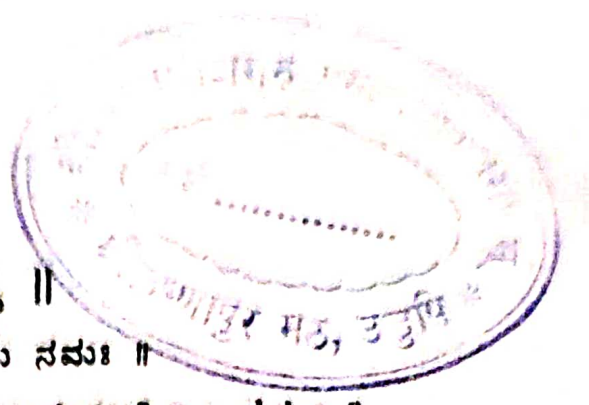

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು:

ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾರ್ಯವರ್ಯತ್ವಾದಿ
ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾದ

ಶ್ರೀಗಂಠ ಶ್ರೀಮಲ್ಲಕ್ಷ್ಮೀಂದ್ರತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಮಚ್ಚರಣರು
ಶ್ರೀ ಶೀರೂರು ನುತಾಧೀಶರು, ಉಡುಪಿ.

॥ ಶ್ರೀರಸ್ತು ॥

॥ ಶ್ರೀಹಯವದನಾಯ ನಮಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯಾಪಿಸವಿವಾರಶ್ರೀವಾದಿರಾಜಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ೧೦೮ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜ ಗುರುವರೇಣ್ಯರ ಯಜು ತ್ವಮ೦ಡನವು.

ನಮಸ್ತೇ ದೇವದೇವೇಶ ಪ್ರಪನ್ನಾರ್ತಿಹರಾವ್ಯಯ ।
ಪ್ರಪನ್ನಾನ್ ಪಾಹಿ ನಃ ಕೃಷ್ಣ ನಿರ್ವಿಣ್ಣಾನೋರಸಂಸೃತೇಃ ॥
ವ್ಯಾಸಾಯ ಭವನಾಶಾಯ ಶ್ರೀಶಾಯ ಗುಣರಾಶಯೇ ।
ಹೃದ್ಯಾಯ ಶುದ್ಧವಿದ್ಯಾಯ ಮಧ್ವಾಯ ಚ ನಮೋನಮಃ ॥
ಮನೋಜ್ಞಮೂರ್ತ್ಯೈ ಭಾರತ್ಯೈ ಮತಿಮತ್ಯೈ ಹರೇಃ ಪದೇ ।
ಕೃತರತ್ಯೈ ಸದೋನ್ನತ್ಯೈ ಮಹಾಭೂತ್ಯೈ ನಮೋನಮಃ ॥

ದುರ್ಲಭಂ ಮಾನುಷಂ ಜನ್ಮ.....

ತತ್ರಾಪಿ ದುರ್ಲಭಂ ಮನ್ಯೇ ವೈಕುಂಠಪ್ರಿಯದರ್ಶನಂ ॥

ಎಂತ ಭಾಗವತಾಚಾರ್ಯರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವೈಷ್ಣವರಾಗಿ ಜನಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ವೈಕುಂಠನಿಗೆ
ಪ್ರಿಯವಾದ ಅತ ಏವ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದು
ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಷ್ಠಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ
ಯೋಭಾಗಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದ್ದುದೇ.

ಇಂತಹ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಯಾವುದು? ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನು? ಎಂತ
ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವು. ನ ತಾದೃಶೀ ಪ್ರೀತಿ
ರೀಡ್ಯಸ್ಯ ವಿಷ್ಣೋರ್ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷಜ್ಞಾತರಿ ಯಾದೃಶೀ ಸ್ಯಾತ್ ॥

ತತ್ತ್ವೇಣಾನೋಕ್ಷಮಾಪ್ನೋತಿ ಸರ್ವಸ್ತತೋ ವೇದಾಸ್ತತ್ಪರಾ
ಸರ್ವ ಏವ || ಎಂತ ಪ್ರಮಾಣವಿರುವುದರಿಂದ ತನ್ನ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷ
ವನ್ನು ಹೇಳುವ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ವೈಕುಂಠ(ವಿಷ್ಣು)ನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರವು.
ಹೀಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡುವಾಗ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಗುಣಪೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿ
ಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದರೆ—ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯರ
ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.
ಇದು ಸರ್ವರಿಗೂ ವಿದಿತವಾದುದು. ಹಾಗಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ
ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಏನೆಂದರೆ—
ಶ್ರೀ ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ಸಕಲ ಜೀವಜಡಭೇದ,
ಅದಕ್ಕೆ ಪೋಷಕವಾದ ಸಕಲ ಜೀವತಾರತಮ್ಯ, ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನ
ದಾಸತ್ವ, ಜಗತ್ಪತ್ಯತ್ವ, ಪಂಚಭೇದಗಳು, ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೋ
ಸ್ಕರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾದಿ ಮೂರು ಪ್ರಮಾಣಗಳು, ಶ್ರೀ ಹರಿಗೆ ಸಕಲ ವೇದಪ್ರತಿ
ಪಾದ್ಯತ್ವ ಇತ್ಯಾದಿ. ಹೀಗೆ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿ
ದುಕೊಂಡು, ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಶ್ರವಣ, ಮನನ, ನಿದಿಧ್ಯಾಸನಾದಿಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ ಸುದೃಢಸ್ನೇಹರೂಪವಾದ
ಭಕ್ತಿಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನ
ದ್ವಾರಾ ಶ್ರೀ ಪುರುಷಾರ್ಥೋತ್ತಮವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು.
ಇದಕ್ಕೆ ಯಸ್ಯ ದೇವೇ ಪರಾ ಭಕ್ತಿಯರ್ಥಾ ದೇವೇ ತಥಾ ಗುರೌ |
ತಸ್ಮೈತೇ ಕಥಿತಾ ಹೃಥಾಃ ಪ್ರಕಾಶಂತೇ ಮಹಾತ್ಮನಃ || ಎಂಬ
ಪ್ರಮಾಣವಿರುವುದರಿಂದ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿ
ಮಾಡಿ ಅವರ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಸಾದವು
ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನವು. ಅಂತಹ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು
ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರು ಅರ್ಹರೆಂದರೆ—ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ
ಗಣನೀಯರೂ ನಮ್ಮ ಆದಿಗುರುಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು.
ಅಂದರೆ ವಾಯುದೇವರು, ಎಂಬುದನ್ನು ಓಂ ಶ್ರುತೋಪನಿಷತ್ಕೃತ್ಯಭಿ
ಧಾನಾತ್ ಓಂ ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ, ಅದರಿಂದ ಪರಿಗೃಹೀತ
ವಾದ ಸ ಏನಾನ್ ಬ್ರಹ್ಮ ಗಮಯತಿ ಶ್ರೀ ವಾಯುದೇವರು ಜ್ಞಾನಿಗ

ಇನ್ನು ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಎಂಬ ವೇದದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಇಂತಹ ನಮಗೆ ಪರಮೋಪಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಸ್ವರೂಪವಿಜ್ಞಾನವು ಹೇಗೆ ಆತ್ಮಾವಶ್ಯಕವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಪದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮಹಾನುಭಾವರ ಸ್ವರೂಪವಿಜ್ಞಾನವೂ ಆತ್ಮಾವಶ್ಯಕವು. ಯಾಕೆಂದರೆ (೧) ಗುಹ್ಯಾದೇಶಾ ಬ್ರಹ್ಮಪದೇ ಯೋ ಯೋಗ್ಯಾ ದೇವತಾಗಣಾಃ | ಸರ್ವೇ ಗುಹ್ಯೋಪದೇಷ್ವಾರಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಗುರವೋ ಹಿ ತೇ (೨) ಅತೋ ಬ್ರಹ್ಮಪದೇ ಯೋಗ್ಯಾಃ ಜೀವಾ ಹಂಸಾಃ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಾಃ | ತೇಷಾಂ ಪರಂಪರಾ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಯೈರ್ಜ್ಞಾನಂ ನಿಯಮೇ ನ ತು | ತೇ ಮುಚ್ಯಂತೇ ನ ಜೈವಾನ್ಯೇ ಗುರುಬ್ರಹ್ಮಾ ಯತೋ ನೃಣಾಂ | ಎಂತ ಪ್ರಮಾಣವಿರುವುದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ಪದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಎಲ್ಲಾ ಋಷಿಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಇದ್ದರೇನೇ ಮೋಕ್ಷವು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮೋಕ್ಷವು ದೊರೆಯಲಾರದು.

ಇಂತಹವರ ಸ್ವರೂಪವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಜ್ಞಾನ ವಿಪರೀತಜ್ಞಾನಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಇದ್ದು ಜನರು ದುಃಖಿಸುವ ಕಾರಣ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವು ಬರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಗುರುಪರಂಪರೆಯಿಂದಲೂ ಐತಿಹ್ಯದಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಅವರ ಕೃತಿಗಳಿಂದಲೂ ಇನ್ನು ಮಹಾಮಹಿಮರಾದ ದಾಸರ ಪದಗಳಿಂದಲೂ ಇನ್ನು ಇತರ ವ್ಯಾಸವಾಕ್ಯಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ವಿತಚರ್ವಣ ಅನಾವಶ್ಯಕವು. ಪ್ರಕೃತ ಆ ಪದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಭಾವಿಸವಿಾರರೆಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿ ರಾಜ ಪೂಜ್ಯಚರಣರ ಋಷಿತ್ವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಪ್ರಮಾಣಾದಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇವೆ.

(1) ದಾಸವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೂಲಪುರುಷರಾದ ಪುರಂದರದಾಸರು ಸಾರದರ ಅವತಾರರೆಂದೂ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದೂ ಸರ್ವವಿದಿತವಷ್ಟೆ.

ಇವರು ರಚಿಸಿರುವ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಜರನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಋಜುಗಳೆಂದು ಬಹುಧಾ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಯೋಗ್ಯಾ ಜೀವಾಸ್ತು ಋಜವೋ ನಾನು ಕೀರ್ತಿತಾಃ ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಪದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಜೀವರು ಋಜುಗಳೆನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹರಿದಾಸರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಪದಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಉಕ್ತಿಗಳು ಯಾವುದೆಂದರೆ—

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತಗಳಾದ ದಾಸರ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗ 1 ಪುಟ 95 ಪದ 212 ಕಂಡೆಕಂಡೆ ರಾಜರ ಕಂಡೆ ಕಂಡೆಯ ಕರುಣನಿಧಿಯನ ಕರಗಳಂಜಲಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಯುವೆನು, ಲಂಡಮಾಯಿಗಳ ಗುಂಡಿ ಒಡೆಯಲುದ್ದಂಡ ಮಾರುತಿ ಪದಕ್ಕೆ ಬರುವನ ಪಂಚ ವೃಂದಾವನದಿ ಮೆರೆಯುವ ಪಂಚಬಾಣನ ಪಿತನ ಸ್ಮರಿಪನ ಪಂಚನಂದನ ಸತತನಾಗುವ ಮಿಂಚಿನಂದದಿ ಹೊಳೆವ ದೇವನ ಭಜಿಪೋರಿಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವನ ಋಜುಗಣೇಶ ಅಮರೇಶವಂದಿತ ನಿಜಪುರಂದರವಿಠಲೇಶನ ಭಜನ ಮಾಡುವ ಭಾವಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಎಂತ ಪುರಂದರದಾಸರು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

(2) ಹೀಗೆ ಇವರ ಹಾಗೆ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಭೃಗು ಮುನಿಗಳ ಅವತಾರರೆಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ವಿಜಯದಾಸರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಪದಗಳ ಭಾಗ II ಪುಟ 52 ಪದ 54ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಪದದಲ್ಲಿ (ಕ)ವಾದಿರಾಜ ಧೀರ ವಾದದಲ್ಲಿ ಶೂರ ಮೋದತೀರ್ಥಮತನ ಪೊಂದಿದ ಸಾಧುಗಳುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಅಜಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವೆಂದು ಋಜುಗಣ ಜೀವೋತ್ತಮನ ನಿಜಪದಕ್ಕೆ ಬರುವ ವಿಜಯವಿಠಲನದಾಸ ಎಂತ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತು ವಿಜಯದಾಸರದ್ದೇ, (ಖ) ಅಜ ಸತ್ಯಲೋಕವಾಳಿ ವಿಜಯಮಾಡಲು ಪುರಕೆ ನಿಜಸುಜ್ಞಾನ ಸುಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರೆಂಬ ಮುನಿಯು ಅಜನ ಪದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಖಿಲರನಾಳುತಿಪ್ಪ ನಿಜವಾಯು ಹನುಮ ಭೀಮ ಮಧ್ವರಾಯರು ಅಜನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತ

ರಾಗಿ ನಿಜಸತ್ಯಲೋಕವಾಳೇ ವಿಜಯಸಾರಥಿ ಪದರಜಮಹಾತ್ಮ
ಇಂದು ಗಜವೈರಿಭಂಜನ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನು ಭಜನೆಗೈಯುತ್ತ
ಬಹು ಋಷಿಗಳ ಪಜ್ಞಿಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತಿದ ನಿಜನಿರ್ಮಲ ಸು-
ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಭುಜಗತಯನನಲ್ಲಿ ಎಡಬಿಡದೆ ಸ್ನೇಹವ ಮಾಡು
ವವ(ಗ) ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಇದೆ. ಮೋದತೀರ್ಥರ ಮತಾಂತ
ನಧಿತಿಯಾದ ವಾದಿರಾಜರ ಪಾದ ಆನಂದದಿಂದ ಭಜಿಸಿ ಶ್ರೀಧರ
ವಿಜಯ ವಿಠಲನು ಆದರಿಸುವ ಎಂತ(ಘ) ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ
ಇದೆ. ಋಷಿಗಳೊಳಗೆ ಪಕ್ಷವಾದ ಮನವುಳ್ಳ ಸುಜನಶಿರೋಮಣಿ
ವಾದಿರಾಜರೆನುತ ನಿಜವಾಗಿ ಬೊಹ್ಮಾಂಡಪುರಾಣಸಾಧಕದಿಂದ
ಅಜ ಪದಸಲುವಾದು ಲೇಶಸಂಶಯ ಬೇಡಿ ನಿಜನಿಜ ನಿಜವೆಂದು
ನಿತ್ಯ ಕೊಂಡಾಡಿರೋ ಎಂತ ಸುಳಾದಿ.

(3) ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿಯ ಅವತಾರರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರೂ, ಅಪರೋಕ್ಷ
ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಹರಿದಾಸ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯಪಂಡಿತರೂ ಆದ ಜಗ
ನ್ನಾಥದಾಸರೂ ಕೂಡ (೧) ಪೂತಾತ್ಮ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠಲನ
ಖ್ಯಾತಿಯ ಸ್ತುತಿಸುವ ಶ್ವಾಸನಿಯಾಮಕ ಎಂದು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ
(೨) ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿನೋಶನಾದ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠಲನಿನ್ನಾ
ದರು ನೀ ಎನ್ನೊಳಗಿರಿಸೋ ಎಂದು ದಾಸಾರ್ಯ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು
ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. (೩) ಹಾಗೆಯೇ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರದಲ್ಲಿಯೂ
ಫಲಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥ
ದಾಸರು ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರನ್ನು ಶ್ವಾಸನಿಯಾಮಕ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣರೆಂತ
ಬಹುಧಾ. ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

(4) ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ದಾಸವರ್ಯರು ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ
ರನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಲಾತವ್ಯ ಯತಿವರನ ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಸ್ಮರಿಸಿ
ಮಾತುಲಾಂತಕ ವಾತಸುತ ವಲನನೆಂದೀ ತೆರದಲಾ ಎಂದು ಹೇಳಿ
ರುವರು.

(5) ಜಗನ್ನಾಥದಾಸಾರ್ಯರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಟುಪಾಕೀ
ಆಚಾರ್ಯರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ—ದಾಸರಾಗಿರೋ ನೈಷ್ಕವ ದಾಸ

ರಾಗಿರೋ || ಪ || ದಾಸರಾಗಿ ಬಯಲಾಶೆಯ ನೀಗಿ ರ | ಮೋಶನ
ಗುಣವಾರಾಶಿಯೊಳಿರಿಸುವ || ಅ || ದಿವ್ಯ ಲೋಕ ಜನ ಭವ್ಯೋಭ
ಯವಿದ | ಕಾವ್ಯರಚನ ಲಾತವ್ಯ ಯತೀಂದ್ರರ || (ದಾಸರ ಪದಸಂಗ್ರಹ
ಭಾಗ ೨ ಪುಟ 113. ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಾಲಯ.)

(6) ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ವೆಂಕಟದಾಸರಿಂದ ಕೃತವಾದ ಕೀರ್ತನೆ
ಯಲ್ಲಿಯೂ ಕವಿಕುಲತಿಲಕ ನೀ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆ
ಮಾಡುವ ಸುಜನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಪರಿಪರಿಜ್ಞಾನ ಭಕುತಿಗಳನೆ ಕೊಟ್ಟು
ಭರದಿ ಪೊರೆಯೋ ಭಾವಿಭಾರತೀವರನೇ ಎಂತ ರಾಜರ ಕೀರ್ತನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರನ್ನು ಭಾರತೀಪತಿ ಎಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

(7) ಮಹಾನುಭಾವರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವೈಕುಂಠದಾಸರೇ ಸಂಗ
ನಾಮ ತಿಮ್ಮಯ್ಯಣ್ಣನವರು. ಆದುವಾನೀ ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದವರು. ಅವ
ರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಘನಮುಜುಗಣದೊಳಗೆ ಮಾ-
ನ್ಯನಾಗಿಹ ಎಂತ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರಿಗೆ ಮುಜುತ್ಸವ
ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

(8) ಮತ್ತು ನಾವು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಗುರು
ಗಳಾದ ಶ್ರೀಶ್ರೀಮದುತ್ತರಾದಿ ಮಠದ ಶ್ರೀಸತ್ಯಧ್ಯಾನತೀರ್ಥ ಶ್ರೀ
ಪಾದಂಗಳವರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಪೂಜಾನಂತರ ವೇದಪಾರಾ
ಯಣವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಶ್ರೀಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರು ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಅಶ್ವ
ಧಾಟೀ ದಶಾವತಾರ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನೇ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡು
ವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಹಿಂದೆ
ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರ ಸಮಾನಕಾಲೀನರಾದ ನಮ್ಮ ಮಠದ ಅಂದರೆ-ಶ್ರೀ
ಉತ್ತರಾದಿಮಠದ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರೂ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಮಠದ ಶ್ರೀಪಾ
ದಂಗಳವರೂ ಮೂಲರಾಮದೇವರು ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹುಟ್ಟಿದ
ವಿವಾದವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರು ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳು
ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾನ್ಯರು, ಅವರು ಮೂಲರಾಮದೇವರು ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ
ರೆಂದು ಅಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅದು ನಮಗೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಮ್ಮತವೆಂದು
ನಾವು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಎಂತ ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಶ್ರೀಮ

ವ್ಯಾದಿರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರು ಶ್ರೀಮದುತ್ತರಾದಿಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ಮೂಲರಾಮದೇವರು ಇರುವರೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರೆಂತಲೂ ತತ್ಕೃತಜ್ಞತಾಸೂಚಕವಾಗಿ ನಾವು ಅಧ್ಯಾಪಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಅಶ್ವಧಾಟೀ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿಸುವೆವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜಪೂಜ್ಯ ಚರಣರು ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂಬುವುದನ್ನು ಇತರ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಂತಾಯಿತಷ್ಟೆ.

(9) ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಯಾರೂ ನಾವು ಅಮುಷಿಯು, ಈ ಮುಷಿಯು, ಎಂದಾಗಲೀ, ಆ ದೇವತೆಯ ಈ ದೇವತೆಯ ಅವತಾರವೆಂತಾಗಲೀ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸರ್ವಥಾ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲಾರರಷ್ಟೆ. ಅದಕಾರಣ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜ ಪೂಜ್ಯಚರಣರು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಏಡಮೂಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ತಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಪೀಠದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಸಿದ ಸ್ವಾಪ್ನವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

(೧) ಯೋ ಮಾಂ ದೇವಂ ವಿಜಾನಾತಿ ಋಜುಸ್ಥಂ ಪುಣ್ಯ-
ಕೃನ್ನರಃ | ಸ ಯಾತಿ ನಿಲಯಂ ಪುಣ್ಯಂ ಯದ್ಗತ್ವಾ ನ ನಿವರ್ತತೇ ||
(ಅಧ್ಯಾ. ೩) ತನ್ನನ್ನು ಋಜು ಎಂದು ತಿಳಿದವನು ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

(೨) ವಾದಿರಾಜಾಖ್ಯಾಯತಿನಾ ವಾಗೀಶಕರಜೇನ ಚ | ವೃಂದಾವನಗತೇನೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ವಾಪ್ನಮೂರ್ತಿನಾ || ಕೃತಂ ಸ್ತೋತ್ರಮಿದಂ ಪುಣ್ಯಂ (ಅಧ್ಯಾ. ೧) ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರೇ ಈ ವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

(೩) ಕಾಮತಾತಂ ಕೋಮಲಾಂಗಂ ಮಾನವಂ ಮೇನಿರೇಹರಿಂ | ಮಯೋಕ್ತಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸರ್ವೇ ಹರಿಪ್ರಿಯಾಃ | ಮಮಾಪಿ ಜೀವೋತ್ತಮತ್ವಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸರ್ವೇ ಮಮಪ್ರಿಯಾಃ || (ಅಧ್ಯಾ. ೮) ತಾನು ಜೀವೋತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿದವರು

ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಪ್ರಿಯರಾಗುವಂತೆ ನನಗೆ ಪ್ರಿಯರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. (೪) ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರೇ ಹೇಳಿದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ಅಧ್ಯಾಯ ೫ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ಪುನಸ್ಸತ್ಯಂ ಚೋದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ | ವಿಪ್ರೇಣೋಕ್ತಂ ಚ ಯತ್ಸತ್ಯಂ ತತ್ಸರ್ವಂ ಚ ಮಯೋದಿತಂ | ಎಡ ಮೂಕಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಸರ್ವಥಾ ಸಂಶಯ ಹೊಂದಬೇಡಿರಿ.

(೫) ಪೂರ್ವಂ ಮಯೋಕ್ತಶ್ಲೋಕೇಷು ಸಾಂಶಾಯಿಕಮತಿಂ ತ್ಯಜ | (ಅಧ್ಯಾಯ ೫) ತಾನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಮೇಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಹೀಗೆ ಬಹುಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರು ತಾನು ಋಜುಗಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

(೬) ಅತೋ ಮಯಾ ಯದುಕ್ತಂ ತು ತತ್ಸರ್ವಂ ಯುಜ್ಯತೇ ಮಯಿ | ಅಧಿಕಾರೀಷು ಸರ್ವೇಷು ಚೋತ್ತಮೋಽಹಂ ನ ಸಂಶಯಃ || ಇದಂ ಸರ್ವೇಽಪಿ ಜಾನಂತಿ ದೇವಾಶ್ಚ ಋಷಯಸ್ತಥಾ | ಗಂಧರ್ವಾ ಅಪಿ ಸರ್ವೇಽಪಿ ದಾನವಾ ಮಾನವಾಶ್ಚ ನ || (ಅಧ್ಯಾಯ ೬) ನಾನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮನು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ದೇವಾದಿಗಳು ತಿಳಿದಿರುವರು. ದಾನವರೂ ಮನುಷ್ಯರೂ ತಿಳಿಯಲಾರರು.

(೭) ನಿತ್ಯನಿಷೇವಣಾರ್ಥಂ ಸ್ವಾತ್ಮಾನಮೇವೈಷ ದದೌ ಯದಸ್ಮೈ ಎಂತ ಮಧ್ವವಿಜಯ ಸರ್ಗ ೧ ಶ್ಲೋ. ೨೬ರಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತದೇವರಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ, ತದ್ವನ್ಮಮಾಪಿ ಕಾಮೇನ ಹೀನಸ್ಯ ಮನಸಾಽಪ್ಯಹೋ | ನಾಥೋ ಹ್ಯಾತ್ಮಾನಮೇವಾಸೌ ಹಯಗ್ರೀವೋ ದದೌ ಮುದಾ | ಪರಿರಂಭಣ ವ್ಯಾಜೇನ ಮಂದರೇ ಗುಣವಾರಿಧಿಃ || ಎಂದು (ಅಧ್ಯಾಯ ೯ರಲ್ಲಿ) ಶ್ರೀ ಹಯಗ್ರೀವದೇವರು ತನ್ನನ್ನೇ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

(೮) ಇದಂ ತು ವೇದವೇದ್ಯಾಖ್ಯಶ್ರೀಸಾದಸ್ಯ ಸುತಸ್ಯ ಮೇ | ಪಕ್ತವ್ಯಂ ತತ್ರ ಗತ್ವಾ ತು ನಾತ್ರ ಕಾರ್ಯಾ ವಿಚಾರಣಾ | ಭಾರತೀ ಜತಿವದ್ಭೂತಿ ಭಾರತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶನಾತ್ (ಲಕ್ಷ್ಮಾ ಭರಣೀನ) || ಭಾರ

ತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶತ್ವಾತ್ ತತ್ಕರ್ತೃಸದೃಶೋ ಹಿ ಸಃ | ತತ್ಕರ್ತೃಸದೃಶತ್ವಾತ್ ತದ್ವತ್ಪ್ರಜ್ಞೋ ಗುರುಸ್ಸತಾಂ || ಎಂದು. (ಅಧ್ಯಾ ೧೦) ಇದು ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರು ತಾನು ಋಜುಗಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವನೆಂದೂ, ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡಿದ್ದೆಂತಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬಹುಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದಿಜ್ಞಾತ್ರ ತೋರಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

(೯) ತವ ಶ್ವಾಸ ಪ್ರಣೇತೃಹಂ ಭವಿಷ್ಯಾಮಿ ನ ಸಂಶಯಃ ಎಂದು ವಾದಿರಾಜರು ವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದ್ದಿಂದ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನಲ್ಲಿರುವ ಶ್ವಾಸನಿಯಾಮಕತ್ವವನ್ನು ಭಾವಿಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

(೧೦) ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜಪೂಜ್ಯಚರಣರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿಷ್ಯರಾದ ವೇದವೇದ್ಯರ ಕಾಲವನ್ನಾರಂಭಿಸಿ ಈ ವರೆಗೂ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಠದವರಿಂದ ಮಾನ್ಯವಾಗಿಯೂ ಅವಿಪ್ರತಿಪನ್ನವಾಗಿಯೂ ಬಂದಿರುವ ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯಪದಾಧಿಕಾರಿ ಋಜುಪದಸ್ಥಗುರುರಾಜಪಟ್ಟ ಭದ್ರವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರಾಜ್ಞಾನ ತಿಮಿರಮಾರ್ತಾಂಡ ಸುಜ್ಞಾನತೇಜೋಮಯ ಎಂಬೀ ಹಾಡನ್ನು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಪಾದಗಳವರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವಿದ್ವಜ್ಞನರ ಮುಂದೆ ಸೋದೆಮಠದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರಿಗೆ ಋಜುತ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

(10) ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜಪೂಜ್ಯಚರಣರ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಧರ್ಮೋ ಹಿ ಸರ್ವವಿದು. ಪಾಮಸಿ ದೇವತಾನಾಂ ಪ್ರಾಪ್ತೇ ನರೇಷು ಜನನೇ ನರವತ್ಪ್ರವೃತ್ತಿಃ | ಜ್ಞಾನಾದಿಗೂಹನಮತಾಧ್ಯಯನಾದಿರತ್ರ ಎಂಬ ಆಚಾರ್ಯರ ಉಕ್ತಿಯನುಸಾರವಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರ ವಚನಕ್ಕೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ತಾನು ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಪರ್ಯಂತ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪ

ವನ್ನು ಅನೇಕ ಮಹಿಮೆಗಳಿಂದ ತೋರಿದರೂ ಸ್ಪಷ್ಟೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟನ ಮಾಡದೇ ಸ್ವತಃ ತಾನು ವಿಧಿಬದ್ಧರಾಗದಿದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮಸುದರ್ಶಿಗೆ ಬರುವವರಾದುದರಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಏಡಮೂಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ತನ್ನ ಋಜುತ್ವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದವರು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀಮದ್ಗುರುರಾಜರು ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡವರಿಲ್ಲ.

(11) ಮುಂದೆ ತೋರಿಸುವ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜ ಪೂಜ್ಯಚರಣರ ಕೃತಿಯು, ಅವರ ಋಜುತ್ವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಯಾತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೊರಟಿರುವ ಶ್ರೀಮದ್ಗುರುರಾಜರು ಶ್ರೀಪ್ರಯಾಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಸಂಧ್ಯಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರನ್ನು ಪಾಸನಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರೇ ರಾಜರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ “ವತ್ಸ ವಾದಿರಾಜ ಬಹಳ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ, ನಿನಗೆ ಒಲಿದು ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆನು” ಎಂದಿನಲು ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರು ಆನಂದನಿರ್ಭರರಾಗಿ ವ್ಯಾಸಾಯಾಪ್ರತೀಮೇತಿಹಾಸರಚನೋಲ್ಲಾಸಾಯ ದುರ್ವಾದಿನಾಂ ತ್ರಾಸಾಯಾಸಕರಾಯ ಸತ್ತುಕೃತವಿಶ್ವಾಸಾಯ ದೋಷದ್ವಿಷೇ | ಭಾಸಾಯಾಮುನರಮೃತೋಯಸದೃಶಾಯಾಃಃಸಾಯ ಮಾಸೇ ವಿನೇ ದಾಸಾಯಾಭಯದಾಯ ಮಧ್ವಗುರುಹೃದ್ವಾಸಾಯ ತುಭ್ಯಂ ನಮಃ || ಎಂಬ (ಸ್ತೋತ್ರರತ್ನಮಾಲೆಯ ೧೭ನೇ ಸ್ತೋತ್ರದ ಪ್ರಥಮ) ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ವಂದನಂ ಗೈದು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ನಾನು ಬರುವವರೇಗೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದೂ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟು ದಂಡಕಮಂಡಲು ಮಾತ್ರ ಪಾಣಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಲೆದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ರಮ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಶಾಂತತೆಯನ್ನೂ ಪಾವಿತ್ರವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರು ಪರಮಾನಂದಭರಿತರಾದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪೂಜಾದಿಗಳ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು

ರುಹಿದರು. ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರೇ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಮುನಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ಪೂಜಿತವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರ ಸದುಪದೇಶಾದಿಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ದರ್ಶನವನ್ನೂ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದದ್ದೆಂಬುದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಶ್ರೀಶ್ರೀವಿಕ್ರಮ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೇಕಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ ಮಹಾಭಾರತಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಭರಣವೆಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಬರೆದರೆಂದು ವಿದ್ವತ್ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ.

(12) ವಿಜಯದಾಸರೇ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರನ್ನು ಋಜುಗಳೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಬಂದ ಪರಂಪರಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಾದರಾಯಣ ದಾಸರು ಮಾಡಿರುವ ಸೋದಾಪುರದಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿದ ಮುನಿ ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯ ಎಂಬ ದೇವರ ನಾಮವು ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದೆ.

(13) ಹೀಗೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿ ರಾಜರು ಋಜುಗಳೆಂದು ಅಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ಮೋಹದಿಂದ ಏನೇನೋ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಬೇಲೂರು ಶ್ರೀಕೇಶವದಾಸರೆಂಬ ಭಕ್ತವಿಜಯಕರ್ತರಾದ ಪರಮರೀ ಯರೂ ಕೂಡ ರಾಜರ ಋಜುತ್ವವನ್ನು ವಿಜಯದಾಸಾರಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಹರಿದಾಸರೂ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರನ್ನು ವಾಯುಪದಾರ್ಥ ಋಜುಗಳೆಂದು ಅನೇಕ ದೇವರ ನಾಮ, ಸುಳಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿರುವರು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆಂತ ತನ್ನ ಭಕ್ತವಿಜಯ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಭಾಗ 1 ಪುಟ ೧೮೫-೧೮೯ ಪುಟಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

(14) ಸೋದೆಯಲ್ಲಿ ಅರಸಪ್ಪನಾಯಕನೆಂಬ ರಾಜನು ತನ್ನ ಗುರುವನ್ನು ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರು ಗೆದ್ದುದರಿಂದ ಅಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಕೃತ್ಯಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶ್ರೀ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿನವ್ರನಾದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಉತ್ಸವಾದಿಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸನ್ನಿಹಿತರಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ತತ್ವೋಪದೇಶದಿಂದ ಅಜ್ಞರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ದ್ವಾರಿಸಬೇಕೆಂಬ ರಾಜನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾನುಸಾರ ಶ್ರೀರಾಜರು ತಾನು ಹಿಂದೆ ಪ್ರಯಾಗಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರ ಅಜ್ಞಾನುಸಾರ ಹೋದಾಗ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂತ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಶ್ರೀತ್ರಿವಿಕ್ರಮದೇವರ ವಿಮಾನವನ್ನು ತನ್ನ ಸೇವಕ ಭೂತ ರಾಜರ ದ್ವಾರಾ ತರಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ್ದು ಅದ್ಯಾಪಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ತೋರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಈಗಲೂ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡುವವರಿಗೆ ವಿಮಾನ ರೂಪವಾಗಿಯೂ ಚಕ್ರೋಪೇತವಾಗಿಯೂ ತೋರುವುದು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಉಪಾಸ್ಯ ಹಯಗ್ರೀವದೇವರನ್ನಾಗಲೀ ತಮ್ಮ ಮಠದ ಭೂವರಾಹದೇವರನ್ನಾಗಲೀ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದಂತೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಇಷ್ಟವಾದ ಯಾವ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಮಾಡಿಸದೆ ಶ್ರೀತ್ರಿವಿಕ್ರಮಮೂರ್ತಿಯನ್ನೇ ಬಹುದೂರವಾದ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದಿಂದ ತರಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವು? ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡುವಾಗ ಶ್ರೀತ್ರಿವಿಕ್ರಮೋಪಾಸನಾ ಅಧಿಕಾರವು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವದವಿಗೆ ಬರುವ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜ ಪೂಜ್ಯಚರಣರು ತಮ್ಮ ಉಪಾಸ್ಯ ಗುಣ ವಿಶಿಷ್ಟ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂತ ಹೇಳದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಗತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಈ ಸಮಗ್ರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ದೇವಾಲಯವಿರುವುದು ಇದೊಂದು. ಇನ್ನೊಂದು ದಕ್ಷಿಣದೇಶದ ತ್ರಿಕೋಯಿಲ್ಲೂರು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೀಗೆ ಎರಡು ಕಡೆ ಮಾತ್ರ. ತ್ರಿಕೋಯಿಲ್ಲೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ

ತ್ರಿವಿಕ್ರಮದೇವರು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನು, ಎಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಇದೆ. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮ ಪದವಿಗೆ ಬರುವ ಶ್ರೀಮದ್ಗುರುರಾಜರಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾದುದು. ತ್ರಿವಿಕ್ರಮತ್ಯೋವಾಸನಾಧಿಕಾರವು ಯುಜುಗಣದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಇತರರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಮೇಯವು ಓಂ ಸಮಾನ ಏವಂ ಚಾಭೇದಾತ್ ಓಂ ಬ್ರ. ಸೂ. ಅ ೩, ವಾ. ೩, ಅಧಿ. ೧೨ರಲ್ಲಿಯೂ. (೧) ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಸ್ತೃತಾನ್ ಧಾತ್ರಾ ಗುಣಾನ್ ವಿಷ್ಣೋಃ ಸರಸ್ವತೀ, (೨) ಸ್ಮರೇತ್ತ್ವಿವಿಕ್ರಮಾದ್ಯಾಂಸ್ತು ನಿತ್ಯವಿಕ್ರಾಂತಿಪೂರ್ವಕೈಃ | ಕದಾಚಿತ್ಯೋಪಯೇದ್ವೇನೀ, (೩) ಗುಣಾಸ್ತ್ವಿವಿಕ್ರಮಾದ್ಯಾಶ್ಚ ಸಂಹರ್ತವ್ಯಾ ನ ಸಂಶಯಃ | ವಿರಿಂಚಸ್ಯೈವ ನಾನೈಷಾಂ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

(೧೪) ಈ ಸ್ವಾಪ್ನ ವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನಗ್ರಂಥ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ಹೇಳುವವರು ಶ್ರೀರಾಜರಿಗೆ ಇಂತಹ ಶಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲವೆಂತಾಗಲೀ, ಸ್ವಾಪ್ನೋಕ್ತಿಯು ಮಿಥ್ಯೆಯೆಂತಾಗಲೀ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಮನೆ ಹೆಂಗ್ನು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಾದಿಗಳು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ವಿಷಯಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದಿತವಾಗಿದ್ದಪ್ರಯುಕ್ತ ಅಂತಹ ಪಿಶಾಚಾದಿಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಮಹಾಮಹಾ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂತ ಈ ಅಲ್ಪವಾದವನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ- ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಶ್ರೀಮಜ್ಜರಣರೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಮಹಿಮರ ವೃಂದಾವನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಸ್ವಾಪ್ನೋಕ್ತಿಗಳಂತೆಯೇ ಫಲಾದಿಗಳು ಲಭಿಸುವುದೂ, ತನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸೇವಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವುದೂ, ಹಾಗೆಯೇ ಅಜ್ಞಾನುಸಾರ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸುವುದೂ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಮ್ಮತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರವರ ಸ್ವಾಪ್ನೋಕ್ತಿಯು ಸತ್ಯವೆಂತ ಸರ್ವರೂ ನಂಬಿರುವಾಗ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸ್ವಾಪ್ನೋಕ್ತಿಯು ಮಿಥ್ಯೆಯೆಂತ ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯವು ಯಾರಿಗೆ ಬಂದೀತು? ಇನ್ನು ಹೇಳುವ

ದಾದರೆ ಈ ವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನ ಗ್ರಂಥದ ಪಾರಾಯಣ ಪಠನಾದಿಗಳೂ ಅಸ್ತಿಕರಿಗೆ ಫಲವು ದೃಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ಶಂಕಾ ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಸರಿಯಲ್ಲ.

(15) ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮದ್ಗುರುರಾಜರ ಪ್ರಗುಣ ಶಿಷ್ಯರಾದ ವೇದ ನಿಧಿತೀರ್ಥರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮ ದೇವಾಲಯದ ಪುರೋಹಾಗದಲ್ಲಿ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಿಲಾ ಸ್ತಂಭವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ಆವರ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಅದು ನಿಲ್ಲದೆ ಬೀಳಲು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಜರು ಹಂಸವಾಹನಯುಕ್ತವಾದ ನನ್ನ ಪ್ರತೀಕವನ್ನು ಆ ಸ್ತಂಭದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಮಾಡು, ನಾನೇ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು, ಎಂತ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಆ ವೇದನಿಧಿತೀರ್ಥರು ಅವರ ಆಜ್ಞಾಪ್ರಕಾರ ಹಂಸವಾಹನ ರಾಜರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರ ಪ್ರತೀಕವನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸಿ, ಧ್ವಜವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲು ಅದು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿತೆಂಬ ಐತಿಹ್ಯವಿದೆ. ಆ ಐತಿಹ್ಯವು ಈಗಲೂ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭವನ್ನೂ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭದಲ್ಲಿರುವ ಹಂಸವಾಹನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೀಮದ್ಗುರುರಾಜರ ಪ್ರತೀಕವನ್ನೂ ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು.

ಧ್ವಜಸ್ತಂಭೋ ದ್ವಿಜಶ್ರೇಷ್ಠ ಭುಜಸ್ತಂಭೇ ಧೃತೋ ಮಯಾ |
ಇತ್ಯಾದಿ ಅಖ್ಯಾನವಚನಗಳೂ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭದ ಶಿಲಾಪೀಠದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಲಾಸ್ಥಾಂ ಕುರು ವಿಪ್ರೇಂದ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ವಾಪ್ನ ವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನ ವಚನಗಳೂ ಶ್ರೀರಾಜರಿಗೆ ಹಂಸವಾಹನತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಭಾವಿ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

(16) ಇದೇ ಶ್ರೀಮತ್ ಗುರುರಾಜರಿಂದ ಅಧಿರೂಢವಾದ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಬಂದ ಸೋದೆಮಠದ ವೃಂದಾವನಾಚಾರ್ಯರೆಂಬವರ ನಾಮವನ್ನು ಕೇಳಿದಿರುವವರು ಯಾರು ಇರುವರು? ಯಾರೂ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತನ್ನ ಆಶ್ರಮದ ನಂತರ ಉಚ್ಚಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನಾ ಪೇಕ್ಷೆಗಳಾಗಿ ಆ ಕಾಲದ ಶ್ರೀಮದುತ್ತರಾದಿ ಮಠದ ಶ್ರೀಗಳವರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ

ಭಾಸಕವಾಗಿ ಹೋದರೆಂತಲೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾದಿ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜ ಪೂಜ್ಯಗುರುಗಳಿಂದ ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ವಾತಕವಾಗಿ ಬರುವ ನಮ್ಮ ಮಠದ ಶ್ರೀವಿಶ್ವಪ್ರಿಯತೀರ್ಥರನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆನೇ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು, ಎಂತ ಸ್ಪಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತೆಂತಲೂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಉತ್ತರಾದಿಮಠದ ಶ್ರೀಗಳವರು ಬಂದ ವಿಶ್ವಪ್ರಿಯ ತೀರ್ಥರನ್ನು ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ ಪಚರಿಸಿ ರಾಜರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆಂತಲೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವಿಶ್ವಪ್ರಿಯತೀರ್ಥರು ಶ್ರೀರಾಜರ ವೃಂದಾವನದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿರಾಹಾರದಿಂದ ಒವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಂದಿಗ್ಧ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರವಾಣಿಯಂತೆ ವೃಂದಾವನದೊಳಗಿನಿಂದ ಬರುವ ಉಪದೇಶದಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗಿ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತರಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತವೇ ಶ್ರೀವಿಶ್ವಪ್ರಿಯತೀರ್ಥರೆಂಬ ನಾಮವುಳ್ಳ ಯತಿಗಳು ವೃಂದಾವನವೇ ಆಚಾರ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ವೃಂದಾವನಾಚಾರ್ಯರೆಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ ಜಗಜ್ಜೇಗೀಯಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅಭಿಜ್ಞರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊಚ್ಚಿಯಕಡೆ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನು ರಾಜವೈಭವದಿಂದ ಸಂಭ್ರಮ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರಮನೆಗೆ ಕರದೊಯ್ಯುವಾಗ ಮಾರ್ಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರುದ್ರದೇವಾಲಯವು ನೋಡಸಿಗಲು ಶ್ರೀ ಮದ್ವೃಂದಾವನಾಚಾರ್ಯರು ರಾಜನಿಗೆ ರುದ್ರಲಿಂಗವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಹೊರತರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಲು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಮಾತನ್ನಾಡದೆ ರಾಜನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ದ್ವಾರಾ ಹಾಗೆಯೇ ತರಿಸಲು ಉತ್ತರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ದೇವಾಲಯವು ಬಿದ್ದು ಚೂರ್ಣಿತವಾಯಿತೆಂತಲೂ ಶ್ರೀಗಳವರ ಇಂತಹ ಭವಿಷ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ ಆದರಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಯಾವ ಮಠಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ವರ್ಷ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಬರುವ ದತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈಗಲೂ ಸೋದಿಮಠಕ್ಕೆ ಆ ದತ್ತಿಯು ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಗೊತ್ತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಯ ದಿವಾನ್ ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕಾನೇಕ ಮಹಿಮೆಗಳು ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ನಿರಾಹಾರದಿಂದ

ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜರ ಸೇವಾ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಮಹಿಮೆಯು
ಇಂತಹ ಮಹಿಮೋಪೇತರಾದ ವೃಂದಾವನಾಚಾರ್ಯರು ಋಜುಗಳೆಂದು
ಬಹುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪಾಸನಾಮಾಡಿ ಸಫಲರಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಶ್ರೀರಾಜರನ್ನು
ಋಜುಗಳೆಂದು ವಾಸನಾಮಾಡುವುದು ಮಿಥ್ಯೋಪಾಸನೆಯೆಂತ ತಿಳಿಸಿ
ವರು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ—

ಅಜೇತನಾಸತ್ಯಾನ್ಯನುಪಾಸ್ಯಾನ್ಯಫಲತ್ವವಿಪರ್ಯಯಾಭ್ಯಾಂ
ಎಂಬ ಸಾಂಕರ್ಷಣ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯೋಪಾಸನೆಯು ಅನರ್ಥಪ್ರದ
ವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಪ್ರಕೃತ ನಮ್ಮ ವೃಂದಾವನಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ
ಈ ಉಪಾಸನೆಯು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಫಲವು ಸಿಗಬಾರದಿತ್ತು.

(17) ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜ ಪೂಜ್ಯಚರಣರು ಋಜುಗಳೆಂಬ ವಿಷಯ
ದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕೆಲವು ಪ್ರಮಾಣಗಳು—(೧) ವ್ಯಾಸಸೇವಾರತೋ ನಿತ್ಯಂ
ವಾದಿರಾಜೋ ಋಜುರ್ಯತಿಃ | ದುರ್ವಾದೀನ್ ಪರಿಮಥ್ಯಾಶು
ಮತ್ಪದಂ ಯಾತುಮರ್ಹತಿ || ಸ್ಥಾಪಯಿಷ್ಯತಿ ಮಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಂ
ತೇನ ಕ್ಷೇಮೋ ಭವೇದ್ಧಿ ವಃ | ನಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರನ್ನು
ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ದುಶ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ವಿನಾಶಗೊಳಿಸಿ
ನನ್ನ ಪದವನ್ನು ಹೊಂದುವನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖನ
ಮಾತು. (೨) ಹಾಗೆಯೇ ಪಾದ್ಮಪುರಾಣದಲ್ಲಿ. ಜ್ಞಾನೀ ಮಧ್ಯೋ
ಮಾತರಿಶ್ವಾ ಮಹಾಸಂತಂ ಜಗತ್ಪತಿಂ | ಹನುಮದ್ಭೀಮಮಧ್ವಾ-
ಖ್ಯಾಸ್ತ್ರಯೋ ವಾಯುಸುತಾ ಇಮೇ | ತಂ ಮಧ್ವಂ ಮಾರುತಂ
ಸರ್ವೇ ಪರಿವಾರತಯಾ ಸದಾ | ಸಂಸೇವಿತುಂ ಸುರಾ ಭೂ-
ಮಾವನಶೀರ್ಣಾ ಇತಿ ಶ್ರುತಂ | ತೇತು ತಚ್ಚಿಷ್ಟತಾಮಾಪ್ಯ ತನ್ನತಂ
ತು ವ್ಯಘೋಷಯನ್ | ಯೇಷು ಮುಖ್ಯಾ ವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥಪದ್-
ನಾಭಾಖ್ಯಯೋಗಿನೌ | ಅತ್ಯಕ್ತದೇಹಸ್ತಚ್ಚಾದ್ಯಸ್ತನ್ನತಂ ವರ್ತ-
ಯಿಷ್ಯತಿ | ತತ್ಪೂರ್ವಮಸ್ಯ ವಂಶೇ ತು ಋಜುಸ್ಥೋ ಹಿ ಸುರೇ-
ಶ್ವರಃ | ವಾದಿರಾಜಯತಿಭರ್ತಾ ಚೈತದ್ವಿಸ್ತಾರಯಿಷ್ಯತಿ ||
ಇದರಲ್ಲಿ ಋಜುಗಳು ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರಾಗಿ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ
ರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. (೩) ಸ್ಕಾಂದ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಇದೆ. ವಿಶುದ್ಧ

ಪಾಜಕಕ್ಷೇತ್ರೇ ಹೃನಂತೇಶ್ವರಪೂಜಕಃ | ಭವಿಷ್ಯತಿ ವಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಾ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ವ್ರತನಿಷ್ಠಿತಃ || ವೇದವತ್ಯಾಖ್ಯಭಾರ್ಯಾಯಾಂ
 ತಸ್ಮಾಜ್ಜ್ಞತೋ ಜಗತ್ಪತಿಃ | ಯದುಪುತ್ರಾಂ ಯಥಾ ಭೀಮಃ
 ಸಂಜಾತಃ ಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರತಃ || ಅಜ್ಞದೃಷ್ಟಾ ಶರೀರಂ ತು ಜಾತ
 ವದ್ವ್ಯಶ್ಯತೇ ಬಹಿಃ | ದ್ವಿಷೋಡಶೀಲಕ್ಷಣಕಂ ಶರೀರಂ ಚ ತದೇವ
 ಹಿ || ಲಾತವ್ಯಸ್ಯ ಋಜೋಸ್ತಸ್ಯ ಕ್ಷುಪ್ತಂ ಪ್ರತಿಯುಗೇಯುಗೇ |
 ವಾಯೋಃ ಪ್ರವೇಶಪರ್ಯಂತಮತ್ರ ಸ್ಥಿತ್ವಾಫ ಗಚ್ಛತಿ || ಇದಂ
 ಶರೀರಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಲಾತವ್ಯೋ ವಾಯುತಾಮಿಯಾತ್ | ತತಃ
 ಕಾಲಾಂತರೇ ಸೋಽಪಿ ವಾದಿರಾಜೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ || ರಜೋಧಿಕೇನ
 ಸತ್ವೇನ ನಿರ್ಮಿತಂ ತಚ್ಛರೀರಕಂ | ಶುಕ್ಲಾದಿಭಿಃ ಪ್ರಜಾತಂ ತು
 ಕದಾಽಪಿ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ || ಎಂದು. ಇಲ್ಲಿ ಏಕಾ ಕ್ರಿಯಾ ದ್ವ್ಯರ್ಥ
 ಕರೀ ಎಂಬಂತೆ ನಮಗೆ ಈ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ಸಿದ್ಧ
 ವಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರಿಗೆ ಋಜುತ್ವವು, ಇನ್ನೊಂದು
 ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷಣೋಪೇತ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದು
 ಯಾರೆಂಬ ವಿಷಯ ನಿರ್ಣಯವು. ಆಚಾರ್ಯರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದ
 ದೇಶೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದವನು ಒಬ್ಬ ದೈತ್ಯನೆಂದು ಕೆಲವರನ್ನು ತ್ತಾರೆ.
 ಅವರು ಅವಿವೇಕಿಗಳು ಏಕೆಂದರೆ ಇಂತಹ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷಣೋಪೇತ
 ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ದ್ವಾತ್ರಿಂಶ
 ಲ್ಲಕ್ಷಣೈಃ ಸಮ್ಯಗ್ಯುಕ್ತಾಃ ವಾಯತ್ವಯೋಗ್ಯಕಾಃ ಎಂದು ಹೇಳಿರು
 ವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆ ಪದವಿಗೆ ಬರುವವರೇ ಅವರಿಗೆ
 ಸದೃಶರಾದವರೇ ಆಗಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪುರಾಣಕಾರರು ಋಜು
 ಗಣಸ್ಥರಾದ ರಾಜರೇ ಆ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದವರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಿಂದ
 ನಮಗೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

(18) ಮತ್ತು ಸಹೋರೂಪಸ್ಯ ದೇವಸ್ಯ ಲಾತವ್ಯಸ್ಯ ಬಲಾ
 ತ್ಮಕಂ | ಮೂಲರೂಪಂ ಜ್ಞಾನತತಂ ಜಗದ್ಭರಣಕಂ ಯತ್ ||
 ಜಾತಂ ತದಾತ್ಮಕಂ ಸರ್ವಚೇಷ್ಟಕೇನ ಮಹಾತ್ಮನಾ | ರೂಪತ್ರ
 ಯಾವತಾರಾಯ ನಿಹಿತಂ ಹರಿಣಾ ಸ್ವಯಂ || ಅಂಡಾದ್ಬಹಿಃಸ್ಥಿತಂ

ಮೂಲಂ ಸತ್ಯಲೋಕಸ್ಥಿತಂ ಮಹತ್ | ಗೃಹೀತ್ವಾ ರುಗ್ಮಣೇ
 ಪತ್ರಂ ಕೃಷ್ಣಾಂಕಿತಮುಪಾಗತಂ || ನಾದಿರಾಜಾಭಿಧಂ ಚೇತಿ
 ಮೂಲಭೇದವಿವರ್ಜಿತಂ | ತತ್ರ ಪ್ರಥಮಕಂ ರೂಪಂ ವಿಶ್ವರೂ
 ಪಾಂತಿಕಸ್ಥಿತಂ || ಸಾಧಕಂ ವಿಷ್ಣುಕಾರ್ಯಾಣಾಂ ಶಿಷ್ಯಸನ್ಮತಿದಾ
 ಯಕಂ | ಅನ್ಯುತಸ್ರಾವಿಣೋ ನಾಚಃ ಪಂಚರಾತ್ರಾದಿನಾಮಿಕಾಃ ||
 ಋತರೂಪಸ್ಯ ನಿಷ್ಕೋರ್ಹಿ ಔತ್ಕರ್ಷಪ್ರತಿಪಾದಿಕಾಃ | ಅನ
 ಯನ್ ತಸ್ಯ ಶಿಷ್ಯೇಷು ದ್ವಿತೀಯಂ ಪೃಕ್ಷನಾಮಕಂ || ಮಾಗಧಾದಿ
 ಮಹಾಸೇನಾದುರ್ಮಾನಕ್ಷಯಕಾರಕಂ | ಕೃಷ್ಣದತ್ತವಿಚಿತ್ರಾನ್ನ
 ಭೋಕ್ತೃ ತತ್ತ್ವಿಯಮುತ್ತಮಂ || ಋಗಾದ್ಯಾ ಇತಿಹಾಸಾಶ್ಚ ಪುರಾ
 ಣಂ ಪಂಚರಾತ್ರಕಂ | ಪ್ರೋಕ್ತಾಃ ಸಪ್ತ ಶಿವಾಸ್ತಾಶ್ಚ ಮಾತರ
 ಸ್ತತ್ರ ಸಂಸ್ಥಿತಂ | ತದ್ವಿಚಾರಪರಂ ಪ್ರೋಕ್ತಂ ಜ್ಞಾನದೋಗ್ಧೃ
 ತೃತೀಯಕಂ || ಲಾತವ್ಯಸ್ಯ ಋಜೋಸ್ತಸ್ಯ ದಶಪ್ರಮತಿನಾಮಕಂ |
 ನಾದಿನಾಂ ಜ್ಞಾನದಾನೈಕಶೀಲಾನಾಂ ರಾಜಸಂ ಯತಃ || ವೇತಿ
 ಜ್ಞಾನಂ ಸಮುದ್ದಿಷ್ಟಂ ದೇತಿ ದಾನಮುದಾಹೃತಂ | ಪ್ರೋಕ್ತ ಶೀಲ
 ಇಕಾರೇಣ ರಾಜಸಂ ರಾಜಶಬ್ದಿತಂ || ನಾದಿರಾಜಾಭಿಧಂ ರೂಪಂ
 ದಶಪ್ರಮತಿಸಂಜ್ಞಿತಂ | ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನಂ ವಿನಾ ಪ್ರೋಕ್ತರಾಜನಂ
 ತು ಕಥಂ ಭವೇತ್ || ದಶೇತಿ ಪೂರ್ಣಮುದ್ದಿಷ್ಟಂ ಜ್ಞಾನಂ ಪ್ರಮಿ
 ತಿರೀರಿತಂ | ಯೋಷಾಣೋ ಜನಯಂತೈತದ್ವಾದಿರಾಜಾಭಿಧಂ
 ವಪುಃ || ತಸ್ಮಾದೇವ ಜ್ಞಾನರೂಪಾನ್ ಮಹಿಷಸ್ಯ ಹರೇರ್ಗು
 ಣಾನ್ | ಪಾಲನಾದ್ವರಣೀಯತ್ವಾದ್ವರ್ಯಾ ಇತ್ಯಭಿಶಬ್ದಿತಂ ||
 ರುದ್ರಾದ್ಯಸ್ಸೂರಯಶ್ಚಾನೈ ಜ್ಞಾನವಂತಸ್ಸುಖೇನ ತು | ಪ್ರಕೃ
 ಪ್ತಜ್ಞಾನರೂಪೋ ಯೋ ಭಾವಿಮಧ್ವಃ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ || ಮಧು
 ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರಂ ಸಮ್ಯಗ್ವೇತ್ತಾ ಗುರುಸ್ಸತಾಂ | ಪ್ರನಾಣ
 ರೂಪವೇದಾದೌ ಗತಿಮಾನ್ ಗೂಹಿತಂ ಹರೌ || ಆ ಸಮಂತಾತ್
 ಪತಿತ್ವೇ ತು ಮಧ್ವತ್ಯಾಮ್ನಾಯಶಾಸ್ತ್ರತಃ | ರೂಪತ್ರಯಂ ಪ್ರೇ
 ಯಂತೇ ಯತ್ಪಿತೃ ಸ್ವಸ್ಯ ಪರಾತ್ಮನಾ || ಪ್ರಶ್ನರೂಪಾನ್ ತೃಣಾ
 ನೀನ್ ಸ ದಂತೇಷ್ವರೋಪ್ಯ ಜಕ್ಷತಿ | ಲಾತವ್ಯಾಚಾರ್ಯನ

ಯುಕ್ತಂ ಯುಕ್ತಂ ರೂಪತ್ರಿಕಂ ಉಭೌ || ರಮಾನಾರಾಯಣೌ ಸಾ
 ಕ್ಷಿದಿನ್ವೇತಸ್ತತ್ಕೃತೃಸಾಶುಚಿಃ | ಅಭ್ಯಮೇವಾವರಃ ಪ್ರೋಕ್ತಸ್ತಯೋ
 ರಾಜ್ಞಾನುಸಾರತಃ || ಉದರಂ ಪ್ರಾವಿಶನ್ಮಾತುಃ ತನ್ನಿಮಿತ್ತವಿಕ
 ಮ್ ನೋ | ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಚಾರ್ಯದೇಹಂ ಗರ್ಭಸ್ಥಂ ಚ ವಿಶ
 ತ್ಯಸೌ || ತದಾಗಮನಪರ್ಯಂತಂ ತತ್ರ ಸ್ಥಿತೃಃ ಗಚ್ಛತಿ |
 ಮಾತೃಪ್ರವಿಷ್ಟೋಽಪಿ ಶುಚಿಃ ಗರ್ಭಪೀಡಾವಿವರ್ಜಿತಃ | ವಿಶೇ-
 ಷೇಣಾಭಿವೃದ್ಧೋಽಭೂತ್ ಋಗಾದ್ಯಾಸ್ವಾರುಹತ್ಕ್ರಮಾತ್ |
 ಸನಾತನಾಸು ವಾಚ್ಯಾಸು ನೂತನಾಸ್ವವರಾಸು ಚ | ಪಂಚರಾತ್ರ
 ಪುರಾಣೇತಿಹಾಸಾಖ್ಯವಿವಿಧಾಸು ಚ | ಇತಿ ಸೂಕ್ತಗತಂ ರೂಪ-
 ತ್ರಯಮೇತನ್ಮಹಾತ್ಮನಃ | ಯೋ ವೇದ ವೇದವಿತ್ ಸ್ಯಾತ್ತ್ವ-
 ವಿತ್ತತ್ಪ್ರಸಾದತಃ || ಇದುಮೊದಲಾದ ಋಕ್ಸಂಹಿತೋದಾಹೃತಪ್ರಮಾಣ
 ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಮುಂದೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವ
 ಆಚಾರ್ಯರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ
 ಲಾತವ್ಯರೆಂಬ ಋಜುಗಳು ಆಚಾರ್ಯರ ಪ್ರವೇಶಪರ್ಯಂತ ಪ್ರವಿಷ್ಟ
 ರಾಗಿದ್ದರೆಂತಲೂ ಅವರ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು
 ಬರುವ ಪರ್ಯಂತ ಇದ್ದು ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಶರೀರವನ್ನು ತಾನು ಬಿಟ್ಟು
 ಇದ್ದಾರೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಬಳಿತ್ಕೇ-
 ತ್ಯಾದಿ ಸೂಕ್ತವು ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರು ಋಜುಗಳೆಂಬುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
 ಸ್ಪಷ್ಟಪ್ರಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರು ತಾಯಿಯ ಶರೀರ
 ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಉದರಂ ಪ್ರಾವಿಶನ್ಮಾತುಃ ತನ್ನಿಮಿತ್ತ-
 ವಿಕರ್ಮ ನೋ | ಮಾತೃಪ್ರವಿಷ್ಟೋಽಪಿ ಶುಚಿಃ ಗರ್ಭಪೀಡಾವಿವ-
 ರ್ಜಿತಃ || ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗರ್ಭವಾಸ ಪ್ರಯುಕ್ತ ದುಃಖಾದಿಗಳಿಲ್ಲ
 ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಪ್ರಮಾಣ ಕೊಟ್ಟು
 ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರದಲ್ಲಿ ೨೪ನೇ ಸಾಧನಕಲ್ಪಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಋಜುಗಳಿಗೆ
 ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಬಂಧವು ಇಲ್ಲವೆಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿ
 ದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಋಕ್ಸಂಹಿತೋದಾಹೃತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ
 ಗೃಹೀತ್ವಾ ರುಗ್ಮಿಣೀಪತ್ರಂ ಕೃಷ್ಣಾಂತಿಕಮುಸಾಗತಂ | ವಾದಿ-

ರಾಜಾಭಿಧಂ ಚೇತಿ ಮೂಲಭೇದವಿವರ್ಜಿತಂ | ಎಂದು ಹೇಳಿದ
ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜ ಪೂಜ್ಯಚರಣರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಪತಾರ ಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಜವರ ರೂಪದಿಂದ ಶ್ರೀರುಗ್ಮಿಣೀ ಪತ್ರವನ್ನು ತಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
ನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆಂತ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ
(ಅಧ್ಯಾ. ೧೭ ಶ್ಲೋ. ೧೪೨) ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಂ ಹರೇಃ ಪದೋ
ಸಕಾಶಮಾಶ್ವಯೋಜಯತ್ ಎಂತ ಶ್ರೀರುಗ್ಮಿಣೀದೇವಿಯು ದ್ವಿಜೋ
ತ್ತಮನನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಅತಿಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿ
ದ್ದಾಳೆಂದಿದೆ. ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರುಗ್ಮಿಣೀ ಪತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಲ್ಲಿ ದ್ವಿಜಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಎಂದು
ಭಾಗವತಾಚಾರ್ಯರು ಶಬ್ದವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಭಾಗವತ
ದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಜವರಃ ದ್ವಿಜಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಎಂದೂ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ
ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ಎಂದು ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗವಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜ
ಪೂಜ್ಯಚರಣರು ತಾನು ಮಾಡಿದ ರುಗ್ಮಿಣೀಶವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಅಜಯಾ
ಪ್ರೇಷಿತಂ ಪತ್ರಂ ದ್ವಿಜಃ ಕಶ್ಚಿದುಪಾಹರತ್ | ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.
ಆ ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ರುಗ್ಮಿಣೀ ಪತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉತ್ತಮ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೂ
ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕಶ್ಚಿತ್ ಎಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೇ?
ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ರುಗ್ಮಿಣೀ ಪತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಶ್ರೀಗುರುರಾಜರೇ ಎಂದು ಐತಿಹ್ಯವು ಆದುದರಿಂದಲೇ
ಕಶ್ಚಿತ್ ಎಂದು ತಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಅಭಿಜ್ಞರು
ಯಾರೂ ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ
ಯಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಇನ್ನು ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು
ವುದಾದರೆ - ಹೀಗೆ ಲೋಕಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಜರು
ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯ, ಭಾಗವತಗಳಲ್ಲಿ ವರ, ಶ್ರೇಷ್ಠ,
ಉತ್ತಮ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಕೀರ್ಣರೂಪವಾದ
ಅರ್ಥವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಜರು ಕಶ್ಚಿತ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿ
ದ್ದಾರೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ - ದ್ವಿಜ = ಗರುಡನಿಂದ ವರ, ಶ್ರೇಷ್ಠ,

ಉತ್ತಮ = ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯು ಎಂದರ್ಥವು. ಗರುಡನಿಗಿಂತ ಮೇಲಧಿ
ಕಾರಿಗಳು ಯಜುಗಳೇ. ಇನ್ನು ಶ್ರೀರಾಜರು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಕಶ್ಚಿತ್
ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಗೂಢಾರ್ಥಕವು. ಕಃ = ಬ್ರಹ್ಮಪದಯೋಗ್ಯನು, ಚಿತ್ =
ಜ್ಞಾನಿಯು ಎಂತಾಗಲೀ, ಕಶ್ಚಿತ್ = ಕ ಎನ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದು
ವವನೇ ಎಂದಾಗಲೀ, ವಿಶಿಷ್ಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ
ಈ ಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಐಕ್ಯಾರ್ಥ ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ವಾದಿ
ರಾಜರೇ ಪತ್ರ ತಂದದ್ದು ಎಂತ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಪರಂಪರಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೂ ಕೂಡ
ಇರುವುದರಿಂದ ರತ್ನಂ ಹೇಮ್ನಾ ಸಮಾಗತಂ ಎಂಬುವಂತೆ ಆಯಿತು.
ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪರೋಕ್ಷಪ್ರಿಯಾ ಇವ ಹಿ ದೇವಾಃ ಎಂತ ಇದ್ದ
ಪ್ರಯುಕ್ತ ಇಂತಹ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥವುಳ್ಳ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದು
ಅತಿಸಂಗತವು. ಇದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಿಶುಪಾಲನು ವಿವಾಹಭಂಗಾನಂತರ
ರುಗ್ಮಣೀಪತ್ರವನ್ನು ಯಾರು ವೈದದ್ದೆಂತ ವಿಚಾರಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ನೆಂದಾಗಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಪತ್ನಿಯಿಲ್ಲವೆಂದಾಗಲಿ. ಎಂದು ಶಿಶು
ಪಾಲನು ಶಾಪಕೊಟ್ಟನು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೂ ಶ್ರೀರಾಜರಿಗೂ ಈ
ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಅಲ್ಪನ ಶಾಪವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೂ ಸರ್ವೋತ್ತ
ಮನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಉದಂಕ, ಗಾಂಧಾರೀ. ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಶಾಪಾದಿ
ಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಂತೆಯೂ, ಗರುಡನು ಸಾಭರಿಯ ಶಾಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕ
ರಿಸಿದಂತೆಯೂ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನೂ ಶಿಶುಪಾಲನ ಶಾಪವನ್ನು ಶಿಶು
ಪಾಲನ ಅತಿಶಯಿತ ಪುಣ್ಯಹ್ರಾಸಾರ್ಥವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಆಮೇಲೆ
ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಆ ಶಾಪವನ್ನು ಹೇಳಲು ನಿನ್ನ
ಮುಂದಿನ ಯತಿಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿಶುಪಾಲನ ಶಾಪವು ಅನ್ವಯಿಸಲೆಂದು
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನೆಂಬೀ ಪರಂಪರಾಕಥೆಯು ವೈದ್ಯೋ
ಧನ್ವಂತರಿಃ ಕೃಷ್ಣಃ ಚೈದ್ಯಶಾಪಾಖ್ಯರೋಗಹಾ | ಎಂಬ ಸ್ವಾಪ್ನ
ವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಇನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ
ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೆ—ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಸೀತಾ
ದೇವಿಯ ವಾರ್ತಾಹರಣವು ಹೇಗೆ ಹನುಮಂತನ ಕಾರ್ಯವೋ,
ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀರೂಪಳಾದ ರುಗ್ಮಣೀ

ದೇವಿಯ ವಾರ್ತಾಹರಣವು ಹನುಮಂತದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನಿಕರಾದ
ವರ ಕಾರ್ಯವು ಆಗುವುದು ಬೇಡವೇ. ಇದೂ ಅಪ್ರಯೋಜಕ ಕಾರ್ಯ
ವಾದರೆ—ವಾಯುದೇವರ ಮಹಾಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯೋರಾಮವ-
ಚೋನೆಯಂ ಪ್ರಥಮಕಂ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲಾರರು. ಇದರಿಂದಲೂ
ಶ್ರೀಗುರುರಾಜರು ವಾಯುಪದಾರೋಹಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

(18) ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಋಜುತ್ವವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸ
ಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಅವರ ಉಕ್ತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಜ್ಞರ ಪ್ರಸಿದ್ಧತೆ
ಸಾರವಾಗಿ ಋಜುತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ—

(೧) ವಾಗೀಶತೀರ್ಥ.....ತತ್ಪದಾಬ್ಜರಾಗೇಣ ರಂಜಯ
ಕಲಿಂ ಜಯ ತದ್ವಿವಿಕ್ಷುಂ ಎಂದು ತೀರ್ಥಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ಗುರು
ರಾಜರು ತನಗೆ ಈ ವರೆಗೂ ಕಲಿಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಬೇ
ಕೆಂಬ ದುರಾಶೆಯುಳ್ಳ ಕಲಿಯನ್ನು ಜಯಿಸು, ಎಂತ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿದ
ಪ್ರಯುಕ್ತ ತನಗೆ ಕಲಿಪ್ರವೇಶಾನರ್ಹಋಜುತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ ಹಾ
ಗಾಯಿತೆಂತ ಮಹನೀಯರು ಹೇಳುವ ಅರ್ಥವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವೇ ಎಂತ
ಒಪ್ಪಬೇಕು. ರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗೂ ಕಲಿಪ್ರವೇಶವು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಅಜ್ಞಾನ
ಮಿಥ್ಯಾಮತಿರೂಪತೋಽಸೌ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ
ಪ್ರಕಾರ ಅಜ್ಞಾನ ಮಿಥ್ಯಾಮತಿಸ್ವರೂಪನಾದ ಕಲಿಗೆ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರ
ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಜರಾಸಂಧನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃ
ಷ್ಣನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದಂತೆಯೂ, ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಭೀಮ
ಸೇನನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದಂತೆಯೂ ಕಲಿಗೆ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾ
ಜರ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಮಾತ್ರ ಇರಬಹುದು.

(೨) ಮೂಕಾಂಬಿಕಾ ಕೃಪಾಲೋಕಾದಾಕಾಂಕ್ಷಿತಫಲಪ್ರ-
ದಾ | ಮೂಕಾನಕೃತ ಮೇ ಶತ್ರುನ್ ಏಕಾಂತಿಕಜನಪ್ರಿಯಾ ||
ಎಂಬ ತೀರ್ಥಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲೂರಿನ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸು
ವಾಗ ನನ್ನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಮೂಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿ, ನೀನು ಏಕಾಂತಿಕರಾದ
ಋಜುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯಳು, ಎಂತ ಗೂಢಾರ್ಥದಿಂದ ತನ್ನ ಋಜುತ್ವವನ್ನು

ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. (೩) ಯಾಚೇ ವರದರಾಜ ತ್ವಾಂ ಕಾಂಚೀಶೇಶ
ನ ಕಿಂಚನ | ಚೇತನಾಚೇತನಜಗದ್ವರಂ ತ್ವಾಮೇವ ದೇಹಿ ಮೇ ||
ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಕಾಂಚೀ ವರದರಾಜನನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದಾಗ ಕ್ಷರಾಕ್ಷರ
ಪುರುಷರಿಂದುತ್ತಮನಾದ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕೊಡು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ
ಪ್ರಾರ್ಥನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥೇ ನಾರಾಯಣೋ ದೇವಃ ಸರ್ವಮನ್ಯತ್ಪದ-
ರ್ಥಕಂ ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಯುಜುತ್ವವು ಸೂಚಿತವಾಯ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ
ನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಮೊದಲಾದವರ ಟೀಕಾವಚನಗಳಿಂದ
ಈ ಅರ್ಥವೇ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. (೪) ರುಗ್ಮಿಣೀಶ ವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾಥ
ಕೀತ್ಯಂಬುಜಸೇವ್ಯಗಂಧಂ ಪ್ರಾಣಸ್ಸ ಸಂಗೃಹ್ಯ ವಿಹರ್ತುಮಿಾಷ್ಟೇ
ಸೋಽಹಂ ತದೀಯಾಗಮವಿಸ್ತೃತಿಂ ತಂ ವಾಣೀಮುಖಂ ವಾಸ
ಯಿತುಂ ವೃಣೋಮಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರೇ ತನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾ
ಗಿಯೇ ಭಾವಿ ವಾಣೀಪತಿತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಯಾವ
ಪ್ರಾಣನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕ್ರೀಡಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೋ, (ಸೋಽಹಂ=)ಅಂತಹ
ನಾನು, ಎಂತ ತನಗೆ ಭಾವಿ ಪ್ರಾಣತ್ವವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ
ವಾಣೀಮುಖವನ್ನು ಪರಿಮಳೀಕರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಕವಿ
ತೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂತ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಗ್ರಂಥ
ಮಾಡುವಾಗ ಸರಸ್ವತಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಎಂದಾಗಲೀ, ಸರಸ್ವತಿಯ ಕೃಪೆಯ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಎಂದಾಗಲೀ, ತನ್ನ ಶಬ್ದದೋಷಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ
ಎಂದಾಗಲೀ, ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಸರಸ್ವತಿಯ
ಮುಖವನ್ನು ಪರಿಮಳೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು
ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಇವರು ಭಾವಿ ವಾಣೀಪತಿಗಳಾದ
ಪ್ರಯುಕ್ತವೇ ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂತ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತ
ರವೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಸ್ಥಳಗ
ಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಭಾವಿಭಾರತೀಪತಿಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(19) ಇಷ್ಟು ಬರೆಯುವಾಗ ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಹೇಳದಿರಲು ಮನಸ್ಸು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರೂ ಬೇಸರಗೊಳ್ಳ
ಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂತ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆವು.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಉದಾಹರಿಸಿರುವ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಮಾಣಗಳು (ಪುಟ 4 ಕಂಡೆ ಕಂಡೆ ರಾಜರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು) ಕೆಲಕಡೆ ಪ್ರಿಂಟಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಅವು ಕೃತಕಗಳೆಂತಲೂ ಕೆಲವರು ಶಂಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಹೀಗೆ ಶಂಕಾ ಮಾಡುವವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಯಾಗಲೀ ಬರೆ ಕೆಲಕಡೆ ಪ್ರಿಂಟಾದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡಿಯಾಗಲೀ ಮೂಷಿಸಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಐದಾರು ತಲೆಯಿಂದ ಹರಿದಾಸರೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಉತ್ತರಾದಿ ಮರೀಯರಾದ ಹಂಡೇ ಶ್ರೀಪಾದದಾಸರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಳೇ ಕಡ್ಡ (ಲಿಖಿತಪ್ರಾಚೀನ ಪುಸ್ತಕ)ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯಶಃ ನಾವು ಉದಾಹರಿಸಿರುವ ಇವೆಲ್ಲವೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದಕಾರಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸಿ ತತ್ಪಜ್ಞಾಸುಗಳಾಗಿ ಪ್ರಿಂಟಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೂಲಪ್ರತಿಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿ ಇದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ, ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಾಗಲೀ, ಬಹಳ ವೃದ್ಧರಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗಲೀ ಹೇಳಬೇಕು. ಸ್ವೇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಹೇಳಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆನೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಲಭಿಸುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವಾಯುದೇವರ ಅವತಾರ ಭೂತರೆಂತ ಹೇಳುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುರಾಣಭಾಗಗಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಮದುತ್ತರಾದಿ ಮಠದ ಶ್ರೀಗಳವರು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪುರಾಣಭಾಗಗಳೂ ಆನಂದಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಾವು ಸ್ವತಃ ಮಹಿಶೂರ ಲೈಬ್ರೇರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿವೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಪುರಾಣಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ದಾಸರಪದಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟಿನದೋಷದಿಂದಾಗಲೀ ನಾನಾದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲಪ್ರತಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದಲಾಗಲೀ ದುರಾಗ್ರಹದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ದ್ವೇಷದಿಂದಾಗಲೀ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ಪ್ರಿಂಟಿನಲ್ಲಿ ತೋರದಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಇಲ್ಲವೆಂತಾಗಲೀ ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತವೆಂತಾಗಲೀ ಹೇಳುವುದು ಅತಿ ಸಾಹಸದ ಮಾತಾದೀತು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು

ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೇನೋ ಹೊಸದಾಗಿ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಭಾರತದ ಬಹು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರೇ ಕ್ಷಚಿದ್ಗ್ರಂಥಾನ್ ಪ್ರಕ್ಷಿಪಂತಿ ಕ್ಷಚಿದಂತರಿತಾನಪಿ | ಕುರ್ಯುಃ ಕ್ಷಚಿಚ್ಛ ವ್ಯತ್ಯಾಸಂ ಪ್ರಮಾದಾತ್ಕ್ಷಚಿದನ್ಯಥಾ || ಎಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ಧಾರೆ. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರ ಋಜುತ್ವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅದೆ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ದಿಜ್ಞಾತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆಂತ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಉಪರಮಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

(20) ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮವರೇ ಆದ ಕೆಲವು ಪಂಡಿತ ಮಹನೀಯರು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಪಿತೃಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರ ಉಪಾಸಕರೇ ಆಗಿದ್ದವರೂ ಶ್ರೀಗುರುರಾಜರ ಋಜುತ್ವವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣದೇವರಿಗೂ ಶ್ರೀಗುರುರಾಜರಿಗೂ ಸಮಾನ ಪೂಜಾವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿಯೂ ಅಪ್ರಮಾಣಿಕವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವೃಥಾ ಶಂಕಿಸುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಜರು ಅವತರಿಸಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಸೀರವುಳ್ಳ ಮಠವು ಶ್ರೀಸೋದಾಮಠವು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವೇದವೇದ್ಯತೀರ್ಥರ ಕಾಲವನ್ನಾ ರಂಭಿಸಿಕೊಂಡು ಈವರೆಗೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ, ಹಾಗೆಯೇ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ವೈಂದಾವನಾಚಾರ್ಯರಿಂದಲೂ ಮಾನ್ಯವಾದಹಲವು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಸ್ವತಃ ತಾವು ತಿಳಿಯದೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಾಭಿಜ್ಞರನ್ನು ಕೇಳದೆ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಕೂಡಿದಲ್ಲಿ ಆ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದರ ಉದ್ದೇಶವು ಏನೆಂಬುವುದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ತನಗಾಗಲೀ ಕೇಳುವವರಿಗಾಗಲೀ ಶ್ರೀಯಸ್ಸು ಉಂಟು ಎಂಬುವ ಆಶಯದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಭ್ರಾಂತಿಯು. ಇದರಿಂದ ಲಾಭವಾಗುವುದು ಶ್ರೀಯಸ್ಸಲ್ಲ. ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡವರ ನಿಂದೆಯಿಂದಲೂ ಅಜ್ಞರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏಕರೀತ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದುದರಿಂದಲೂ ಬರುವ ಪಾಪಮಾತ್ರ ಎಂತ ತಿಳಿದಿರಲಿ.

ನಾವು ಇಷ್ಟು ಬರಿಯಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ—ಒಮ್ಮೆ ನಾವು ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗವು ಬಂದಾಗ ಹೀಗೆ ಶಂಕಿಸುವವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕರವಾಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು ವಿಷಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಂತೆ ತೋರಿಸಿದರೂ ಅಂತಹ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಎರಡನೇ ಬಂದಕಾರಣ ಇಷ್ಟು ಬರಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆದಕಾರಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿದ್ದವರು ತನಗೆ ಸಂದಿಗ್ಧವಾದವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದರೂ ಪ್ರಾಜ್ಞರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಲ್ಲದೆ ಜನರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನದ ದುರುಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡ ಬಾರದು ಎಕೆಂದರೆ—ನ ಬುದ್ಧಿಭೇದಂ ಜನಯೇದಜ್ಞಾನಾಂ ಕರ್ಮ ಸಂಗಿನಾಂ | ಜೋಷಯೇತ್ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ವಿದ್ವಾನ್ಯುಕ್ತಃ ಸಮಾ ಚರನ್ || ಎಂತ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕೃತಿಯು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಸೋದಾಮಠದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರಿಗೂ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣದೇವ ರಿಗೂ ಒಂದೇ ತಾಬಾಣದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವುದೂ ಒಟ್ಟಿಗೇನೇ ಪೂಜಾಮಾಡುವುದೂ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಬಂದಿದೆ. ಋಜುತ್ವ ಚಂದ್ರೋದಯದಲ್ಲಿ ಇದು ನ್ಯಾಯವೆಂತ ಸಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ (ವಿಶ್ವಪತಿಯ ಪ್ರಿಂಟಾದ 167ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ) ಋಜುಪುಂಗವಸ್ಯ ಪರಿಜಾನತಃ ಸ್ವಯಂ ಎಂಬ ಮಧ್ವವಿ. ಸರ್ಗ ೮. ಶ್ಲೋ. ೫ಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಪೇಜಾವರ ಮಠದ ಶ್ರೀವಿಶ್ವಪತಿತೀರ್ಥರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರೆಯುವಾಗ ಋಜುಶ್ವಾಸೌ ಪುಂಗವಶ್ಚ, ರುದ್ರಾದಿ- ಭ್ಯೋ ಶ್ರೇಷ್ಠಶ್ಚ ಎಂದು ಬರೆದು ಋಜೂನಾಂ ಪುಂಗವ ಇತಿ ನ ಪಷ್ಠೀಸಮಾಸಃ ಋಜೂನಾಂ ಸರ್ವೇಷಾಮಪಿ ಸಮತ್ವೇನೈಕಸ್ಯಾ ದೇಕಸ್ಯೋತ್ತಮತ್ವಾಭಾವಾತ್ | ಕಿಂತೂಕ್ತರೀತ್ಯಾ ಕರ್ಮಧಾ- ರಯ ಏವ | ಎಂತ ಋಜುಗಳಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಎಣಿಸಬಾರದೆಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಯಾವಜ್ಞಾನಂ ಚಾಸ್ತಿ ಮೇ ವಾಸು ದೇವೇ ತಾವಜ್ಞಾನಂ ವಾಯುದೇವಸ್ಯ ಚಾಸ್ತಿ | ಯಾವ-

ಜ್ಞಾನಂ ನಾಯುದೇವಸ್ಯ ಚಾಸ್ತಿ ತಾವಜ್ಞಾನಂ ಚಾಸ್ತಿ ಚೈತ-
ದ್ಯಜ್ಞಾನಂ ಎಂದು (ಗಾರುಡ ಅಧ್ಯಾಯ ೧೨) ಋಜುಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ
ಜ್ಞಾನಗುಣವು ಸಮಾನವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ
ಸೋದೇಮಠದ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ನೈವೇದ್ಯ, ಗಂಧ, ಅಕ್ಷತ, ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ
ವನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣದೇವರಿಗೂ ಶ್ರೀ
ರಾಜರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಮರ್ಪಿಸುವುದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ
ಪ್ರಾಪ್ತವು. ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ ಒಂದೇ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮರ್ಪಿಸುವುದು ಸೋದೇಮಠದ ಸಂಪ್ರದಾಯವಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಯ
ಸಮ್ಮತವೂ ಅಲ್ಲ

ಹೀಗೆ ಒಂದು ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುರಾಜರೂ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣದೇವರೂ
ಇವರ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿದರೆ ತೀರ್ಥಸಾಂಕರ್ಯವು
ಬರುವುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಂಕರ್ಯವು
ಬಂದರೂ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಗುರುರಾಜರೂ, ಶ್ರೀಪ್ರಾಣದೇವರೂ
ಜೀವರು ಭಿನ್ನರಾದರೂ ಸಮಾನರಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಪರಶುಕ್ಲ
ತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವು
ಮಿಶ್ರವಾದರೂ ನಮಗೆ ಸ್ವೀಕಾರ್ಯವೇ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಂಕರ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂತ ಉಪದೇಶಿಸು
ವವರು ಪ್ರಾಣದೇವರನ್ನೂ ಗುರುರಾಜರನ್ನೂ ಪದಪ್ರಯುಕ್ತ ಮಾತ್ರ
ವೈಷಮ್ಯದವರನ್ನು ಒಂದು ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಭಿಷೇಕ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು
ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಾದರೆ-ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಅನಂತಗುಣಗಳಿಂದ ಹೀನ
ಳಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸ
ಬಹುದೇ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವಿದೆ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನಾದಿಗುಣಗಳಿಂದ
ಸಮಾನಿಕರಾದ ಋಜುಗಳಿಗೂ ಸಮಾನಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯ
ದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಮಾಣ ಮತ್ತು ಸದಾಚಾರಗಳಿವೆ. ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಗುಣ
ಗಳಿಂದ ಹೀನನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸಮಾನ ಗದ್ದಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಿ ಆ ಮಂಗಳಾರತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಣದೇವರಿಗೆ ತೋರಿಸ

ಬಹುದೇ ಹನುಮದ್ವಾಹನರಾದ ಸೀತಾರಾಮರಿಗೆ ಅಭಿಷಿಕ್ತವಾದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಾಣದೇವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಬಹುದೇ. ಅದು ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ ತೀರ್ಥವೋ, ಹನುಮಂತನ ತೀರ್ಥವೋ, ಇನ್ನು ವಾದಕ್ಕಿಳಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಒಂದೇ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಭಿಷೇಕಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಯಾರು, ಆಗ ಅಂತಹರು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರೇ ಪೂರ್ವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಗರುಡಧ್ವಜ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ದೇವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಹೀಗೆಯೇ ಶ್ರೀಕರದೇವರ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ಗರುಡರಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಪೂಜಿಸುವರು? ಈ ಮಹಾನುಭಾವರು ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರು? ಇನ್ನು ಜನಾರ್ದನತೀರ್ಥರಿಂದ ಪೂಜಿತವಾದ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು, ಕಾಲಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ವಿಗ್ರಹವುಂಟು. ಆ ದೇವರ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಈ ಮಹಾನುಭಾವರು ಏನು ಮಾಡುವರು? ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಕೊಟ್ಟ ಅದಮಾರು ಮಠದ ಕಾಲೀಯ ಮರ್ದನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಪುರಮಠದ ಕಾಳಿಂಗಮರ್ದನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸೋದಿಮಠದ ಭೂವರಾಹವಿಗ್ರಹ, ಈ ಮೂರು ವಿಗ್ರಹಗಳ ಕಾಲಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಪವಿಗ್ರಹವುಂಟು. ಈ ಮಹಾನುಭಾವರು ಈ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರು? ಅಥವಾ ಬಹಳ ವಾಗಿ ವೀರಹಂತಮಂತ ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕಾಲಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಕುಮಾರನ ವಿಗ್ರಹವುಂಟು. ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಏನು ಮಾಡುವರು.? ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತ ಇಷ್ಟು ಸಾಕು.

ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಪರಮಿಸುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾಮೃತಸಮರದಲ್ಲಿ ೨೪ನೇ ಕಲ್ಪಸಾಧನಸಂಧಿಯ ೨೨ನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ೧೦೦ ಋಜುಗಳ ನಾಮವನ್ನು ಹೇಳುವ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಪಾಹಿ ಕಲ್ಕಿ ಸುತೇಜ ದ.ಸನೇ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಥಮ ಋಜುಗಳನ್ನಾರಂಭಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಶಿಷ್ಟ ನಾಮವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಪ್ರಥಮ ಋಜುಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಕಿ ಎಂತಲೂ ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಲಾತವ್ಯ ನಾಯುನೇ ಪಾಹಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಪ್ರಿಯ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಸರಸ್ವತೀಪತೇ ಜಗದ್ಗುರುವರ್ಯ

ಎಂತ 98ನೇ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಲಾತವ್ಯ ಎಂತಲೂ ನಾಮನಿರ್ದೇಶ ಮಾಡಿ ಆ ಮೇಲೆ 99ನೇಯವರು ನಾಯುದೇವರು 100ನೇಯವರು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಎಂತ ಪರಿಗಣನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ನಾಮನ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಈ ಮಹಾತ್ಮರ ಪರಮ ಮಂಗಳ ನಾಮಗಳ ಎಂತ ಮೂಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಮನಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೆಂದು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೂಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತದುಕ್ತಂ ನಾಮನಪುರಾಣೇ ಎಂದಾರಂಭಿಸಿ ಕಲ್ಕೀ ಸುತೇಜ ದಾ ಸಾತ್ವ ಧರ್ಮಶ್ಚಾಧರ್ಮಖಂಡನಃ.....ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಥಮ ಪಂಚಾಶದ್ವಿಂಶತಿ ನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅದರ ಮೇಲಿನ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚಾಶದ್ವಿಂಶತಿ ನಾಮಗಳನ್ನಾ ರಂಭಮಾಡಿ ವಕ್ತವ್ಯಶ್ಚೈವ ಗನ್ಯಶ್ಚ ಲಾತವ್ಯಶ್ಚ ತಥೈವ ಚ | ನಾಯುಶ್ಚೈವ ತಥಾ ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯೇವಂ ಪಂಚಾಶದೀರಿತಾಃ || ಇತ್ಯೇತಚ್ಚತುಕಂ ನಾಮ ಋಷೂನಾಂ ಯಃ ಪಠೇತ್ಸದಾ | ಎಂದು ನಾಮನಪುರಾಣದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. 98ನೇ ಲಾತವ್ಯರೇ ನಮ್ಮ ಈ ಕೃತಿ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರು. ಮುಂದೆ ನಾಯುಪದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಲಾತವ್ಯ ಋಷಿಗಳೆಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೂ ಈ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ ಲಿಂಗಾಲ್ಲಾತ ವ್ಯತಃ ಪೂರ್ವಂ ಋಜೋಬ್ರಹ್ಮತ್ವತಃ ಶತಾತ್ | ಶುಶ್ರಾವೋ ಗ್ರತಪಾ ನಾಮ ಯೋಗ್ಯೋ ರುದ್ರಪದಸ್ಯ ಯಃ ಎಂಬ ಅನುವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಮಾಣವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸನ್ಮಾಯರತ್ನಾವಲೀಕಾರರು ಲಿಂಗಾಲ್ಲಾತವ್ಯನಾಮಾರ್ಜುರೇಕೋನಶತಬ್ರಹ್ಮಸ್ವತೀತೇಷು ಬ್ರಹ್ಮಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ | ತಸ್ಮಾದುಗ್ರತಪಾ ನಾಮ ರುದ್ರಪದಯೋಗ್ಯಃ ಏಕೋ ನಶತಬ್ರಹ್ಮಮಹಾಕಲ್ಪೇಭ್ಯಃ ಪೂರ್ವಂ ಬ್ರಹ್ಮಮಾನಪರಿ ಗಣಿತಪಂಚಸಪ್ತತಿಸಂವತ್ಸರಕಾಲಂ ವಿಷ್ಣುಗುಣಾನ್ ಶುಶ್ರಾವ ಎಂತ. ಲಾತವ್ಯ ಎಂಬ ಋಷಿಗಳು 99 ಮಂದಿ ಬ್ರಹ್ಮರು ಅತೀತರಾದ ಮೇಲೆ, ಬ್ರಹ್ಮರಾಗುವರು. ಅವರಿಂದ ಉಗ್ರತಪಾಃ ಎಂಬ ರುದ್ರಪದವಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ನಾದಜೀವನು 99ಮಂದಿ ಬ್ರಹ್ಮಮಹಾಕಲ್ಪಗಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ 75 ಸಂವತ್ಸರಕಾಲ ಪರ್ಯಂತ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ

ವನು ಎಂತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಲಾತವ್ಯರೆಂಬವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕರು. 98ನೆಯವರು ಅಲ್ಲವೆಂತ ಆಪಾತತಃ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಪಾತತಃ ತೋರುವ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೇಳಿದರೆ ವಾಮನಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ನಾಮಗಳಿಗೂ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಕ್ಕೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗುವುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಋಜುಗಳು ಕಲ್ಪಿ ಎಂತಲೂ ಲಾತವ್ಯರು 98ನೆಯವರು ಎಂತಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಆಪಾತತಃ ತೋರುವ ವಿರೋಧವನ್ನು ಟೀಕಾಕಾರರಾದ ಶ್ರೀಜಯತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಮಚ್ಚರಣರು ತನ್ನ ನ್ಯಾಯಸುಧಾ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಪರಿಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹೇಗೆಂದರೆ-ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಪ್ರಥಮ ಋಜುಗಳ ನಾಮವು ಕಲ್ಪಿ ಎಂತಲೇ. 98ನೆಯವರ ನಾಮವು ಲಾತವ್ಯ ಎಂತಲೇ. ಅದು ಹೇಗೆ ಕೂಡುವುದೆಂದರೆ ಲಿಂಗಾಲ್ಲಾತವ್ಯತಃ ಎಂಬಲ್ಲಿದ್ದ ಲಾತವ್ಯ ಎಂಬ ನಾಮವು ರೂಢವಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಯೌಗಿಕವು. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರು (ಅಧ್ಯಾ. ೪ ಪಾ. ೧ ಪುಟ ೬೦೪ರಲ್ಲಿ) ಲಾತವ್ಯಃ ಆದಾತವ್ಯಃ ಶಿಷ್ಯೈರುಪಾಸಿತವ್ಯಃ ತಸ್ಮಾತ್ ಎಂತ ಯೌಗಿಕಾರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಇದು ೧ನೇಯವರಿಗೆ ರೂಢನಾಮವಲ್ಲ. ಯೌಗಿಕವೇ ಎಂತ ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಪ್ರಥಮಋಜುಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಪಿ ಎಂಬುದು ರೂಢನಾಮವು. ರುದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸರ್ವದಾ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದರಿಂದ ಲಾತವ್ಯಃ ಎಂಬುದು ಯೌಗಿಕನಾಮವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸನ್ನ್ಯಾಯರತ್ನಾ ವಳೀಕಾರರು ಲಾತವ್ಯನಾಮಾರ್ಜುಃ ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಬರಿಯದೆ ಲಿಂಗಾಲ್ಲಾತವ್ಯನಾಮಾರ್ಜುಃ ಎಂತ ಸಾಕೂತವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಲಾತವ್ಯ ಎಂಬ ನಾಮವು ರೂಢವಲ್ಲ. ಕಿಂತು ಲಿಂಗಾತ್ ಅಂದರೆ ನಿಮಿತ್ತವಿಶೇಷದಿಂದ. ಆ ನಿಮಿತ್ತವಿಶೇಷದಿಂದ ಬಂದ ಲಾತವ್ಯ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಪದತಾಡಿತವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಆದಾತವ್ಯಃ ಎಂದು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರು ತೋರಿಸಿ ಫಲಿತಾರ್ಥವನ್ನು ಶಿಷ್ಯೈರುಪಾಸಿತವ್ಯಃ ಎಂತ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಉಪಾಸ್ಯತ್ವವು ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ—ಲಿಂಗಾತ್ ಎಂತ ಅದಕ್ಕೆ

ಹೇತುವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಯಾರೂ ಬರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಗುರ್ವರ್ಥದೀಪಿಕಾ ಎಂಬ ಸುಧಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಲಿಂಗಾಲಾತವ್ಯ ಇತ್ಯತ್ರ ಲಿಂಗಾತ್ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿತ್ವೇನ ತತ್ವನಿಶ್ಚಯವತ್ವ ಲಿಂಗಾತ್ ಎಂತ ಬರೆದು ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಉಪಾಸಿತವ್ಯತ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ತತ್ವನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳವರಾದ ಕಾರಣ ರುದ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಉಪಾಸನೆಮಾಡಲ್ಪಡುವವರು ಎಂದು ಲಾತವ್ಯ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವು. ಈ ಅರ್ಥವು ಎಲ್ಲಾ ಋಜುಗಳಿಗೂ ಸಾಧಾರಣವು ಕಲ್ಪಿ ಎಂಬಪ್ರಥಮ ಋಜುವಿಗೂ ಲಾತವ್ಯತ್ವವು ಅಂದರೆ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಉಪಾಸಿತವ್ಯತ್ವವು ಕೂಡುವುದು. ಪ್ರಥಮ ಋಜುಗಳಿಗೆ ರೂಢನಾಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಲಾತವ್ಯತಃ ಪೂರ್ವಂ ಎಂದಿಷ್ಟೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆಯೇ ಲಿಂಗಾಲಾತವ್ಯನಾಮಾರ್ಜುಃ ಎಂದು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ರತ್ನಾವಳಿಯಲ್ಲಿರಬಾರದಿತ್ತು. ಆದಕಾರಣ ನಾವು ಹೇಳಿದ ಅರ್ಥವೇ ಗ್ರಂಥಕಾರರಿಗೆ ಸಮ್ಮತವು. ಆದುದರಿಂದ ಲಾತವ್ಯಃ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲಾ ಋಜುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯೌಗಿಕವು. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ವಾಮನಪುರಾಣ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ 98ನೇಯವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ರೂಢವೂ ಯೌಗಿಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಬರುವ ವಿರೋಧಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಗ್ರಂಥಗಳ ಯಥಾಸ್ಥಿತವಾದ ಅರ್ಥತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಹರಿವಾಯುಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜಪೂಜ್ಯಚರಣರ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಶ್ರೀಯೋಭಾಗಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪಾಪಾವಲೀಪಾಟನಪಟ್ಟಿ ಪಾಂಗೆ:

ಶ್ರೀಪಾಣೆಸದ್ಗಾಂಠಿತ ಜಾನುಜಂಘಾ: |

ಗೋಪಾಲಬಾಲ: ಕೃಪಯಾ ಸ್ವಯಂ ನಃ

ಶ್ರೀಪಾಂಡುರಂಗೋ ಭವತು ಪ್ರಸನ್ನ: ||

ಶ್ರೀತಸ್ತೇಸುಶ್ರಿಯಂ ದದ್ಯಾದಾಯುರ್ವಾಯುಸುತಪ್ರಿಯಃ |

ಭೂಮಿಂ ತೇ ವಾಮನೋದದ್ಯಾದರೀಷ್ಟಂತು ನೃಕೇಸರೀ ||

ಓಂ ನಮೋ ವಾದಿರಾಜಾಯ ದೀರ್ಘದಾರಿದ್ರ್ಯಘಾತಿನೀ |

ರಾಜಭೋಗಪ್ರದಾತ್ರೇ ಚ ನಮೋಽಸ್ತು ಜಯದಾಯಿನೀ ||

ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃಗಳು:

ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯವರ್ಯತ್ವಾದಿ
ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾದ

ಶ್ರೀ ೧೦೮ ಶ್ರೀಮಲ್ಲಕ್ಷ್ಮೀಂದ್ರತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಮಚ್ಚರಣರು
ಶ್ರೀ ಶೀರೂರು ಮಠಾಧೀಶರು.

